

LUMEA JUSTITIEI

Bucuresti – 9 noiembrie 2017

www.luju.ro

RAPORT

privind activitatea subversiva din Justitie si serviciile de informatii in scopul exercitarii puterii in stat de grupuri de interese politico-judiciare-economice in perioada 2005 - 2017

1. Istoricul Binomului SRI-DNA

Romania a ratificat Conventia pentru apararea Drepturilor Omului si a Libertatilor Fundamentale prin Legea nr. 30/1994. Potrivit Constitutiei revizuita in 2003, Romania este definita ca republica semi-prezidentiala; stat de drept, democratic si social, in care drepturile si libertatile cetatenilor sunt garantate, legislatia interna fiind subordonata, in caz de neconcordante, pactelor si tratatelor internationale privind Drepturile Omului la care Romania este parte.

Romania a aderat la Uniunea Europeana incepand cu 1 ianuarie 2007, data la care a fost instituit Mecanismul de Cooperare si de Verificare (MCV) cu scopul de a remedia deficientele reformei sistemului judiciar si pentru a combate coruptia.

In pofida angajamentelor fata de Uniunea Europeana si alte organisme internationale, incepand cu anul 2005, presedintele nou ales de atunci al Romaniei, Traian Basescu, impreuna cu sefii institutiilor de forta pe care acesta i-a numit in scurt timp in functii, au pus bazele unui sistem secret, ascuns opiniei publice, care s-a dezvoltat treptat pana la a acapara in mod nelegitim si ocult, cu arma catuselor si a dosarelor penale, puterea decizionala in stat, cu consecinta distrugerii elitelor romaniesti, a clasei politice (subminarea partidelor politice si a Parlamentului), a mediului de afaceri romanesc, a presei libere, inclusiv a unei parti din sistemul judiciar care nu s-a pretat sa coopereze cu noul sistem creat. Au fost emise acte normative nelegitime si nepublice de catre institutii care nu

pot legifera in domeniul Justitiei si Drepturilor Omului:

-**hotarari ale Consiliului Suprem de Aparare a Tarii** (organ administrativ) clasificate secret de stat;

-**protocoale si planuri de actiune secrete intre serviciile de informatii si parchete**, prin care s-a creat o legislatie necunoscuta pe zona coruptiei, cu proceduri si acte de urmarire penala la care nu au avut acces in multe cazuri nici macar partile acuzate in dosarele penale.

In baza protocoalelor secrete dintre parchete si serviciile de informatii s-au creat **sute de echipe mixte formate din procurori si ofiteri de informatii** pentru munca pe dosarele de coruptie, in conditiile in care legea nu permite ofiterilor de informatii sa desfasoare activitati de urmarire penala, si interzice magistratilor sa fie colaboratori ai serviciilor de informatii sub sanctiunea pierderii functiei detinute (art. 7 din Legea 303/2004).

Activitatea de interceptare a comunicatiilor la nivel national (telefonie si internet) a fost incredintata, fara baza legala, Serviciului Roman de Informatii (SRI) care o desfasoara prin doua unitati militare secrete a caror infiintare nu este mentionata in nicio lege: **Centrul National de Interceptare a Comunicatiilor si Centrul National Cyberint**. Nu exista nici azi posibilitatea ca interceptarile realizate de SRI si folosite in dosarele penale sa poata fi contestate si contra-expertizate in mod real de experti independenti, pentru ca nu s-au autorizat niciodata experti independenti pe voce si vorbire, si chiar daca ar fi acceptat unul din strainatate nu poate avea acces la serverele din unitatile SRI intrucat activitatea serviciului este clasificata secret de stat.

Au fost operate epurari masive in marile parchete. In august 2005, prin fostul ministru al Justitiei Monica Macovei au fost revocati din functii 13 sefi ai Parchetului National Anticoruptie si inlocuiti cu o garnitura de procurori obedienti, numiti politic de ministrul Macovei si presedintele Basescu. In 2006 a fost inlocuit Procurorul General al Romaniei Ilie Botos (silit sa demisioneze) cu Laura Kovesi, procuror cu grad inferior, de doar 33 ani, fara nicio experienta, fara niciun dosar semnificativ la activ, si impotriva avizului negativ dat de Consiliul Superior al Magistraturii.

Zeci de judecatori cu vechime de la Inalta Curte si curti de apel au fost deteminati sa se pensioneze, fiind pe de o parte momiti cu o lege atractiva de pensionare (o pensie aproape egala cu venitul pe ultima luna), iar pe de cealalta parte presati cu acuze publice si dosare penale (compromitere publica), existand informatii ca in unele situatii au fost folosite informatii sustrate din arhiva fostului serviciu secret al Ministerului Justitiei – SIPA in care s-a intrat in mod repetat, inclusiv de persoane neautorizate, fara a se detine certificarea ORNISS. Judecatorii cu vechime inlaturati au fost inlocuiti cu judecatori adusi pe filierele sistemului, dispusi sa devina parteneri ai procurorilor in lupta anticoruptie. Insa presedintele Inaltei Curti de Casatie si Justitie, Livia Stanciu (numita in 2008 de Traian Basescu) a ajuns sa declare public in februarie 2014, la bilantul DNA: **“Procurorii DNA vor avea mereu in judecatorul Stanciu un partener de nadejde”**.

Incepand cu 2005 au fost modificate legile justitiei in sensul acordarii unor competente uriase Directiei Nationale Anticoruptie (abuzul in serviciu, care nu

este fapta de coruptie, dar care reprezinta azi peste doua treimi din dosarele DNA, a oferit posibilitatea antrenarii in dosare penale a politicianilor si functionarilor din aparatul de stat si administrativ-local pentru orice decizie luata). A fost acordata o independenta totala procurorilor fata de sefii lor ierarhici. Procurorilor anticoruptie li s-a creat un ascendent asupra judecatorilor, care au fost permanent atrasi si determinati sa devina parteneri ai procurorilor sau au devenit inculpati in dosarele DNA cand au dat solutii potrivnice acestui parchet (cazul fostului judecator al Curtii de Apel Bucuresti, Stan Mustata, fiind cel mai relevant in acest sens, el fiind ridicat de DNA chiar inainte de a intra in sala de judecata intr-un dosar intens mediatizat, dupa ce fusese inregistrat confesandu-se unui apropiat ca nu sunt probe in respectivul dosar).

Parlamentarii si guvernantii (in special cei din Partidul Social Democrat) au devenit tinta predilecta a dosarelor penale, pe fondul unor campanii publice agresive de denigrare lansata de la nivelul Presedintiei Romaniei.

Ulterior, prin legea micii reforme in Justitie nr. 202/2010, initiata de ex-ministrul Justitiei, Catalin Predoiu, la Inalta Curte s-au format doua Complete de 5, unul condus de presedintele ICCJ si celalalt de vicepresedintele ICCJ – persoane numite de Traian Basescu, prin care s-a eludat principiul repartizarii aleatorii a dosarelor, astfel incat toate dosarele cu demnitari si inalti magistrati sa ajunga in ultima instanta la aceste "complete de executie", cu componenta dinainte aleasa, a caror solutie era intuita dinainte in spatiul public.

Tot acest plan de actiune a fost justificat perfid in numele luptei anticoruptie, lozinca exacerbata pana la absurd. Abuzurile judiciare impotriva clasei politice, mediului de afaceri romanesc, presei libere si sistemului judiciar au devenit un fapt cotidian, fara ca cineva sa raspunda in fata legii, intrucat marile parchete au devenit varf de lance al acestui sistem si protectoare in fata legii a sistemului, alaturi de Consiliul Superior al Magistraturii penetrat masiv cu magistrati ajutati sa ajunga in Consiliu de SRI sau cu magistrati despre care DNA are dosare penale pe care le poate oricand activa.

Practic, institutiile de forta din Romania, in special: Parchetul General – Directia Nationala Anticoruptie (DNA), Serviciul Roman de Informatii (SRI), Agentia Nationala de Integritate (ANI), anumiti judecatori din Inalta Curte de Casatie si Justitie (ICCJ) si din principalele instante judecatoresti si-au concentrat activitatea pentru a-i vana pe parlamentari, guvernanti, oameni de afaceri, patroni de presa si anumiti magistrati, a-i baga in inchisoare si elimina din viata publica.

Defilarile in catusa in fata DNA, scurgerile premeditate de date din dosarele penale catre presa de casa a DNA, in scopul compromiterii din start a imaginii celor cercetati, comunicatele de presa ale DNA in care acuzatii sunt declarati vinovati inainte de a ajunge la instante au devenit un fapt cotidian si au facut necontentit agenda presei, din 2006 si pana in prezent, in pofida legii si reglementarilor europene care obliga la respectarea secretului de serviciu si respectarea prezumtiei de nevinovatie.

Oricine a indraznit sa critice activitatea abuziva a institutiilor de forta a fost atacat public cu eticheta de inamic al luptei anticoruptie si redus la tacere, inducandu-se teama, in special in randul oamenilor politici alesi, de a mai lua pozitii critice fata

de abuzurile institutiilor de forta.

Pe parcursul dezvoltarii sistemului nelegitim, sustinerii acestuia i s-au raliat in mod interesat si forte externe, care au actionat atat prin intermediul unor ONG-uri finantate de fundatiile afaceristului George Soros, dar si printr-o serie de reprezentanti ai ambasadelor marilor Puteri aliate (in special Ambasada SUA la Bucuresti) si factori de decizie din organismele Uniunii Europene de la Bruxelles. Activitatea de sustinere din afara tarii a institutiilor de forta s-a remarcat prin doua constante:

-acuzatia falsa ca politicul ar urmari sa submineze lupta anticoruptie;

-o tacere si lipsa de reactie totale in fata sutelor de cazuri de dosare abuzive, finalizate cu achitare, dovedite in instante ca fiind fabricate fara probe, cu incalcarea drepturilor omului.

ONG-urile in discutie au invitat sistematic judecatori si procurori cu functii cheie la seminarii organizate in tara si strainatate, platite din fonduri proprii sau prin programe cu finantare europeana, unii magistrati fiind platiti cu mii de euro pentru a tine discursuri. Exista banuiala legitima ca aceasta forma de turism judiciar a fost si este o forma de cointeresare materiala, existand cazuri notorii de magistrati din dosare sensibile in care s-au dat condamnari grele unor personalitati politice, invitati de zeci de ori in fiecare an la evenimente in tara si strainatate pentru care transportul, cazarea si ale cheltuieli au fost asigurate de organizatori.

Cu precadere ambasadorii SUA si Olandei, potrivit surselor publice, au intervenit oficial sau pe cai discrete la ministrii romani de Justitie sau alte oficialitati pentru numirea si mentinerea Laurei Kovesi la sefia DNA, cu incalcarea art. 41 din Conventia de la Viena, care interzice imixtiunea diplomatilor in activitatea de guvernare a statului acreditat.

In paralel, sefii SRI si DNA au fost decorati in mai multe randuri de marile ambasade, pentru merite imposibil de justitificat in cazul unor ofiteri de informatii si magistrati, care nu pot desfasura activitati in beneficiul altor state. Decorarea sefilor SRI si DNA s-a suprapus cu realitatea ca, pe de o parte, de ani in sir marile firme si banci straine care externalizeaza profitul si nu platesc de ani de zile impozit pe profit nu au facut niciodata obiectul dosarelor penale sub aspectul evaziunii fiscale si spalarii banilor, iar pe de cealalta parte, de la caderea comunismului in 1989 in Romania cand intreaga economie era 100% de stat, s-a ajuns in 27 de ani ca mai bine de doua treimi a cifrei de afaceri a firmelor care activeaza in Romania au ajuns sa fie detinute de firme straine, la fel ca si majoritatea terenurilor agricole si forestiere ori exploatarea resurselor naturale.

Greu de inteles, rapoartele anuale pe MCV - Justitie din partea Delegatiei Comisiei Europene au ascuns permanent abuzurile savarsite, fiind doar rapoarte de lauda a institutiilor de forta si de infierare a clasei politice, acuzata constant ca vrea sa distruga lupta anticoruptie. Niciodata rapoartele anuale pe MCV nu au abordat problema deosebit de grava a abuzurilor comise de institutiile de forta, a numarului urias de achitari pe lipsa de probe de la DNA, in pofida nenumaratelor sesizari facute de factori politici, presa si victimele abuzurilor.

Din noiembrie 2014, cand presedintele Romaniei Traian Basescu si-a incheiat cel

de-al doilea mandat (10 ani de domnie) - sistemul ocult apelat in Romania cu denumirea de "**Binomul DNA – SRI**" - a atins apogeul activitatii sale nelegitime si abuzive, numarul de dosare penale dovedite in instante ca fiind instrumentate in lipsa oricaror probe, atingand cifre de ordinul sutelor anual, rata achitarilor pe lipsa de probe la DNA atingand in prima jumatate a anului 2017 cifra record de peste 37% la una dintre sectii (in conditiile in care media pe tara si in statele UE este in jurul cifrei de 1%).

In anul 2017, activitatea abuziva a DNA a culminat cu instrumentarea ilegala a unui dosar penal impotriva Guvernului Romaniei (Dosarul OUG 13/2017) pentru emiterea unei ordonante de urgenta - ancheta declarate abuziva de Curtea Constitutionala, care a calificat ancheta penala drept imixtiune in activitatea altei puteri in stat, cea Executiva. Activitatea abuziva a DNA a continuat dupa decizia Curtii Constitutionale, prin deschiderea unui dosar penal vicepremierului PSD Sevil Shaidehh, pentru emiterea in urma cu mai multi ani a unor hotarari de guvern, ancheta care a generat in toamna anului 2017 parasirea functiei de catre vicepremier, in conditiile in care procurorii nu au dreptul sa cerceteze modul de emitere a unor acte normative ale puterii Executive. Abuzul este evident oricui in conditiile in care vicepremierul Sevil Shaidehh a fost acuzat ca nu putea decide trecerea unui teren din proprietatea publica a statului in proprietatea publica a unui consiliu judetean prin hotarare de guvern, ci doar prin lege, desi exista text de lege expres in vigoare in legislatia Romaniei, care arata ca asemenea treceri se fac prin hotarare de guvern, existand sute de asemenea hotarari de guvern emise pana in prezent.

Insusi fostul presedinte Traian Basescu, a carei familie a devenit tinta dosarelor penale ale DNA, a recunoscut in 2016 ca el a creat acest sistem, care a scapat de sub control dupa plecarea sa, din cauza oamenilor pe care el i-a numit in functii cheie in Justitie si SRI si au ramas pe functii pana in prezent, catalogand acest sistem drept un "**STAT MAFIOT**", care actioneaza prin orice mijloace doar pentru a se salva si mentine la Putere.

In prezent, SRI a carui conducere a fost schimbata, a anuntat ca a denuntat protocoalele secrete incheiate din 2009 cu marile parchete (fara sa le declassifice) si da semnale, inca neconvingatoare, ca s-ar fi retras din "campul tactic" al Justitiei. Din pacate, in pofida activitatii dezastruoase a DNA si a nenumaratelor scandaluri publice in care a fost si este continuu implicata, sefa acestui parchet Laura Kovesi beneficiaza de o sustinere mediatica din partea ONG-urilor cu finantare straina, a unor institutii de presa din strainatate, dar si a unor ambasadori, fiind prezentata in mod diversionist ca "icoana luptei anticoruptie" din Romania. Campania de presa dusa de "agenti straini" a devenit extrem de virulenta dupa ce Inspectia Judiciara a desfasurat in vara lui 2017 un control asupra managementului de la DNA pe ultimii ani si a constatat rezultate dezastruoase, care au creat o vie dezbatere publica/ politica in societate privind necesitatea revocarii urgente a Laurei Kovesi din functie. Campania "agentilor straini" mai urmareste impiedicarea modificarii legilor justitiei, in scopul de a nu

se reglementa raspunderea reala a magistratilor care ar avea ca efect sanctionarea pentru abuzurile judiciare si eliminarea procurorilor si judecatorilor care dau solutii la comanda.

Doua comisii speciale de ancheta ale Parlamentului incearca in prezent sa faca lumina in privinta dedesubturilor "statului mafiot" care s-a dezvoltat in timpul perioadei presedintelui Traian Basescu.

* * *

2. Actele si procedurile ilegale care au creat o justitie subterana

Din prezentarea unor acte normative din acest capitol se va intelege cum s-a ajuns in situatia ca niste reprezentanti ai unor institutii sa ajunga sa considere ca ei reprezinta statul:

- Hotararea CSAT nr. 17/28.02.2005 (act secret prin care coruptia a fost declarata ca vulnerabilitate la securitatea nationala pentru a putea deveni "campul tactic" al SRI)

In conditiile in care Legea securitatii nationale nr. 51/1991 nu prevede ca SRI are competente de actiune in aria infractiunilor de coruptie, in sensul ca la art. 3 printre amenintarile la securitatea nationala nu se regasesc infractiunile de coruptie, presedintele Romaniei Traian Basescu - cunosctor al practicilor fostei Securitati comuniste care avea o Directie a VI-a de cercetari penale - a luat decizia implicarii SRI pe zona coruptiei, eludand faptul ca modificarile la Legea 51/1991 se puteau face doar prin lege.

Trebuie precizat ca SRI este in fapt continuatorul fostei Securitati din perioada comunista care a functionat oficial pana in 1990, chiar daca Serviciul pretinde ca s-ar fi reformat in totalitate si ar fi avut obligatia sa se abtina in lipsa unei legi sa desfasoare activitati pentru care nu avea competente legale.

In pofida art. 61 din Constitutie potrivit caruia Parlamentul este "unica autoritate legiuitoare a tarii", decizia integrarii problemei coruptiei in categoria vulnerabilitatilor la securitatea nationala a fost luata prin Hotararea CSAT nr. 17 din 28.02.2005, hotarare nepublica, clasificata. CSAT nu putea adauga la Legea 51/1991 intrucat nu este autoritate legiuitoare, ci este un organism administrativ, condus de presedintele Romaniei, care este de drept presedintele CSAT - **vezi**

Anexa 1

Printr-o hotarare CSAT similara si presa a fost declarata vulnerabilitate la siguranta nationala pentru a fi pusa sub monitorizarea SRI si a fi distruse posturi de televiziune si cotidiene nationale si patronii acestora.

- Protocolul de cooperare dintre Parchetul ICCJ si SRI pentru indeplinirea sarcinilor ce le revin in domeniul securitatii nationale nr. 003064 din 04.02.2009 (actul prin care SRI a fost introdus ilegal in activitatea de urmarire penala)

Protocolul secret si in ziua de azi a fost incheiat in 2009 (cel mai probabil de fostul procuror general al Romaniei Laura Kovesi si fostii sefi ai SRI George Maior

si gen. Florian Coldea), in baza hotararii CSAT 17/2005. A fost comunicat tuturor marilor parchete din tara si a devenit document de lucru, clasificat, in sensul ca in baza Protocolului s-au format sute de echipe mixte compuse din procurori si ofiteri de informatii "in scopul contraacarii riscurilor derivate din derularea unor activitati cu caracter infractional".

Constituirea de echipe mixte, specifica fostei Securitati comuniste, era si este interzisa de procedura penala, care nu permite ofiterilor de informatii sa desfasoare activitati de urmarire penala, dar si de art. 7 din Legea 303/2004 privind statutul procurorilor si judecatorilor, care interzice magistratilor sa fie colaboratori ai serviciilor de informatii sub sanctiunea destituirii din functia detinuta. De remarcat ca intr-un raspuns dat de Departamentul Securitatii Nationale nr. DNS/288 din 16.02.2016 catre Uniunea Nationala a Judecatorilor din Romania s-a precizat ca simbioza nascuta intre parchete si SRI a avut ca scop "**prevenirea accesului in functiile publice a persoanelor corupte**", fapt de neimaginat intr-un stat care are scris in Constitutie ca orice persoana se prezuma nevinovata pana cand nu este condamnata definitiv.

Protocolul a fost pentru prima data recunoscut in Raportul de activitate asupra activitatii SRI pe anul 2009 (pag. 11 din raport). Intr-un raspuns oferit de DIICOT catre Curtea de Apel Ploiesti la 23.08.2017 se recunoaste de catre parchet ca activitatea de interceptare in dosarele penale s-a asigurat de SRI, in baza respectivului Protocol, dar si al Strategiei Nationale Anticoruptie, care nu este lege, ci un plan de intentie privind anumite politici penale - **vezi Anexele 2, 3, 4, 11**

Protocolul dintre SRI si DNA a fost denuntat, la modul declarativ in 2016, de noua conducere a SRI, inasa actul nu a fost declassificat si adus la cunostinta opiniei publice si partilor din dosarele penale care au fost instrumentate prin aceste practici ilegale, din care multe sunt inca pe rolul instantelor de judecata. **De retinut ca Decizia nr. 51/2016 a Curtii Constitutionale a statuat ca fiind neconstitutionale cooperarile dintre SRI si procurori pe infractiuni de drept comun, care exced legii sigurantei nationale, decizie care atesta ilegalitatea acestor protocoale care au operat intre 2009 si 2016.**

Foarte important: in corespondenta secreta purtata intre DNA si SRI in anumite dosare penale, s-a invocat adeseori prevederile art. 8 si art. 57 din Protocol pentru a se adresa cererea ca "**datele prezentate sa fie destinate exclusiv informarii procurorului de caz, potrivit principiului necesitatii de a cunoaste, fara a fi introduse in dosarul cauzei**". O asemenea formulare a fost folosita si in dosarul DNA 435/P/2012 privind pe ex-secretarul de stat de la Transporturi Valentin Preda, in care tinta principala era presedintele PSD Liviu Dragnea - **vezi Anexele 9, 10**

- Planul de cooperare nr. 003864826 din 13.07.2011 (actul prin care s-au facut liste cu persoanele care trebuiau eliminate din viata publica prin dosare penale)

Nici acest document mentionat in unele acte oficiale nu a fost declassificat si facut cunoscut opiniei publice si este posibil ca asemenea planuri sa fi fost facute in fiecare an incepand cu 2009, data semnarii Protocolului dintre PICCJ si SRI.

Potrivit surselor avizate, acest plan a vizat inventarul persoanelor care trebuiau urmarite penal si inculpate, in mod metodic, pentru a fi eliminate din functiile publice, aici fiind vizati parlamentari, ministri, presedinti de consilii judetene, primari, magistrati, oameni de afaceri si patroni de presa – **vezi Anexa 4**

Exista o recunoastere oficiala facuta pentru publicatia www.juridice.ro de catre generalului Dumitru Dumbrava, sef al Directiei Juridice a SRI, care a afirmat ca SRI a format un "camp tactic" in Justitie, care a urmarit evolutia dosarelor de la formare si pana la solutia definitiva data in ultimul grad la instantele de judecata.

- Centrul National de Interceptare a Comunicatiilor (unitate militara a SRI, fara personalitate juridica, infiintata prin hotarare secreta a CSAT)

Este structura prin care SRI detine monopolul sistemului national de interceptare. Nu exista lege de infiintare a acestui Centru, care functioneaza de cel putin 10 ani in conditii de nelegalitate, fapt ce a suscitad numeroase intrebari publice ridicate inclusiv de asociatiile profesionale ale magistratilor, la care nu s-a raspuns. Fostul ministru al Justitiei, Raluca Pruna, a avansat cifra de 1 miliard de euro drept costuri ale sistemelor de interceptare nationala. Prin acest centru-fantoma, inexistent juridic, se pun in practica mandatele de interceptare pe siguranta nationala cerute de SRI si avizate de patru judecatori ai ICCJ. Potrivit raspunsurilor oferite presei, acesti judecatori ICCJ emit anual circa 4000 de mandate de siguranta nationala, fara sa se fi respins vreodata o cerere a SRI. Potrivit altor surse, numarul total al mandatelor de ascultare (pe alte infractiuni decat cele de siguranta nationala) a fost de circa 250.000 in perioada 2005 – 2014.

Desi SRI este parte in dosarele in care solicita mandate de siguranta nationala, ofiteri ai SRI – generalul Dumitru Dumbrava, impreuna cu procurorul Horatius Baias, seful Serviciului Tehnic al DNA, vicepresedintele ICCJ Rodica Aida Popa – sefa Structurii de Securitate din ICCJ, au fost fotografiati la evenimente comune, iar imaginile postate in semn de mandrie pe siteul oficial al ICCJ (www.scj.ro) cum predau judecatorilor de mandate cursuri de "cultura secretului", fapt ce releva lipsa de impartialitate si obiectivitate a magistratilor care solutioneaza cererile SRI de autorizare a interceptarilor, si care trebuiau sa se abtina de la aparitii publice comune, legislatia romana nepermitand judecatorilor sa ia contact cu partile din dosare – **vezi Anexa 5**

De mentionat ca interceptarile realizate in dosare penale de catre SRI nu pot fi expertizate pentru a se stabili daca sunt false sau nu, intrucat sunt depuse la dosar sub forma de copii pe suporti optici DVD, care contin selectii ale interceptarilor realizate. Faptul contravine normelor internationale in materie de expertizare, care presupun punerea la dispozitia expertului parte a suportului de inregistrare original si a aparaturii originale cu care s-a realizat o inregistrare, in lipsa acestora neputandu-se stabili daca inregistrarile sunt autentice si originale. O expertiza independenta mai presupune si accesul expertului la echipamentele cu care s-au realizat inregistrarile, in sensul de a se putea stabili cate minute/ore/zile de interceptari au avut loc, si a se stabili din totalitatea inregistrarilor operate daca au fost depuse in intregime la dosar, daca nu s-au eliminat pasaje cheie care il scoteau pe suspect din cauza si s-au folosit doar

pasaje de natura sa-l incrimineze. Accesul la serverele SRI (care inregistreaza pe suport hard disk) nu este posibil intrucat Centrul National de Interceptare a Comunicatilor este o unitate militara a SRI, cu activitate secret de stat.

In plus, in Romania nu s-au autorizat niciodata experti independenti pe voce si vorbire, singurii experti la care se poate apela fiind angajati ai statului de la INEC, ITA – SRI, IGPR, care nu ofera garantia de independenta conform normelor internationale (sunt platiti de statul acuzator) si care cu totii au fost instruiti la SRI. Chiar si in cazurile in care anumiți experti au concluzionat ca inregistrarile nu sunt autentice si originale (pentru lipsa echipamentelor originalelor) judecatorii folositi de sistem, in special cei de la ICCJ si Curtea de Apel Bucuresti, au ignorat concluziile acestor expertize si au pronuntat condamnari pe baza inregistrarilor neoriginale si neautentice, sfidand deciziile CEDO de la Srasbourg care a condamnat Romania in cauzele „**Dumitru Popescu vs. Romania**” - 2007 si „**Valentino Acatrinei vs. Romania**” - 2013, pentru lipsa de garantii a interceptarilor efectuate de SRI, pe legea sigurantei nationale.

- Centrul National Cyberint, infiintat in 2009 prin Hotarare a CSAT clasificata (unitate militara a SRI prin care sunt monitorizate bazele de date ale institutiilor publice)

Este de asemenea o unitate militara secreta a SRI, fara personalitate juridica, neexistand lege de infiintare a acestuia, ci doar o hotarare a CSAT invocata in Raportul de activitate asupra activitatii SRI pe anul 2009 (pag. 4 din raport). Acest Centru a incheiat protocoale cu peste 60 de institutii publice, pentru protectia informatiilor de pe siteurile si bazele electronice ale acestora. Chiar si CSM a incheiat protocol cu acest Centru, desi nu exista, nu a fost infiintat prin vreo lege, existand banuiala legitima ca aceasta structura nu face decat sa spioneze bazele electronice de date ale tuturor institutiilor publice. In 2016, colonelul SRI (r) Ion Dedu a avertizat ca Centrul National Cyberint se doreste sa devina singura institutie care asigure securitatea cibernetica, menita sa supravegheze internetul si, deci, populatia, in vederea atingerii obiectivului stabilit in „Strategia de securitate cibernetica a Romaniei”, stabilita la randul ei printr-o hotarare secreta a CSAT, nepublica – nr. 16/2013 – [vezi Anexa 6, 11](#)

- Hotararea CSM nr. 140 din 06.02.2014 privind accesul magistratilor la informatiile clasificate (actul prin care judecatorii si procurorii au fost obligati sa semneze angajamente la SRI)

In anul 2014, mii de magistrati au fost obligati sa semneze Angajamente de pastrare a secretului de stat gestionat in Romania de SRI prin Legea informatiilor clasificate nr. 182/2002. Ironie a sortii, HCSM nr. 140/2014 (in anexa careia a fost atasat formularul de Angajament) a fost semnata de presedintele din 2014 al CSM, judecatorul ICCJ Adrian Bordea, care este fiul generalului Aron Bordea, fostul sef al Directiei I Politic a Securitatii din timpul regimului comunist. Judecatori care nu au semnat Angajamentul au fost scosi din dosarele cu

informatii clasificate, pentru ca nu prezenta garantii pentru SRI. Cine a semnat Angajamentul a acceptat sa se supuna rigorilor Legii 182/2002, in sensul ca pot fi monitorizati oricand de SRI, prin ascultarea telefoanelor si prin filaj, fara mandat, SRI avand dreptul prin Legea 182/2002 drept de control si in caz de constatare a nerespectarii normelor privind protectia informatiilor clasificate dreptul sa aplice sanctiuni contraventionale ori sa sesizeze organele de urmarire penala - **vezi Anexa 8**

Prin art. 11 din HCSM nr. 140/2014 au fost exclusi acuzatii si avocatii de la accesul la documentele clasificate din propriile dosare: ***“In cauzele care contin si documente clasificate, documentele respective se pastreaza in volume separate, care nu sunt accesibile publicului. Aceste documente pot fi accesibile personalului instantelor sau, dupa caz, al parchetelor, partilor, aparatorilor acestora, expertilor, interpretilor, potrivit procedurii reglementate de Legea nr. 182/2002, cu modificarile si completarile ulterioare, Hotararea Guvernului nr. 585/2002, cu modificarile si completarile ulterioare, respectiv Hotararea Guvernului nr. 781/2002 si numai daca detin certificat de securitate pentru acces la informatiile clasificate sau autorizatie de acces, corespunzator clasei, respectiv nivelului de secretizare al fiecaruia dintre documentele volumului corespunzator si daca argumenteaza principiul necesitatii de a cunoaste”***.

Evident ca un urmarit penal nu poate dobandi niciodata certificat ORNISS de acces la informatii clasificate, astfel incat apararea a fost anihilata in multe cazuri, magistratii putand sa trimita in judecata si sa condamne un om pe probe clasificate, la care acuzatului nu i se permite accesul, situatie interzisa de CEDO. HCSM nr. 140/2014 a provocat revolta Asociatiei Magistratilor din Romania care a atacat in instanta hotararea cerand anularea ei.

- desemnarea frecventa de catre sefii DNA a serviciilor de informatii ca „beneficiari secundari” ai mandatelor de interceptare obtinute de DNA prin autorizare de la judecator, in dosarele de coruptie (practica declarata neconstitutionala prin decizia CCR nr. 51/2016)

Colaborarea ilegala a DNA cu serviciile de informatii reiese si din numeroase documente procedurale in care conducerea DNA, dupa ce obtinea de la Inalta Curte mandate de interceptare pentru fapte de coruptie, desemna in calitate de „beneficiari secundari ai mandatelor” unitati militare ale SRI si Departamentul de Informatii si Protectie Interna (serviciul de informatii al Ministerului de Interne).

Totul in conditiile in care in mandatul emis judecator, DNA era abilitat sa opereze aceste interceptari, prin procurori sau politistii de judiciar, si nicidecum vreun serviciu de informatii. Aceste practici au fost declarate ca ilegale de catre Curtea Constitutionala, prin Decizia nr. 51/2016, moment din care SRI si alte servicii au fost obligate sa se retraga din „campul tactic” in care au acceptat sa intre in mod ilegal, abuziv, pe baza de protocol neacoperit de lege - **vezi Anexa 8**

* * *

3. Practici abuzive in activitatea procurorilor DNA

Potrivit nenumaratelor marturii facute de subiecti ai anchetelor procurorilor DNA, precum si a unor documente oficiale, modalitatea de derulare a anchetelor anticoruptie a generat si genereaza incalcari grave ale Drepturilor Omului, constatate prin sute de achitari pronuntate anual de instantele judecatoresti.

Din 2010 si pana in prezent, publicatia Lumea Justitiei (www.luju.ro) a prezentat cu documente sute de cazuri de abuzuri judiciare, care stau marturie a acestor practici.

Abuzurile din activitatea DNA au crescut alarmant dupa anul 2012, cand fostul procuror sef Daniel Marius Morar a fost inlocuit cu Laura Codruta Kovesi. Faptul se datoreaza si realitatii ca odata cu venirea Laurei Kovesi, au fost recrutati masiv, prin simple interviuri, procurori preponderent de la parchete de prim grad de pe langa judecatorii, cu doar 4-5 ani vechime in profesie (cu tot cu stagiatura), lipsiti de experienta, care nu au instrumentat niciodata dosare complexe.

Practic, un procuror de judecatorie cu 7000 lei idemnizatie, cand este adus la DNA primeste automat locuinta platita de stat, masina de serviciu, salariul ii creste de la 7000 lei, la peste 20.000 lei (aproape 5000 euro). Procurorilor adusi pe interviuri si care detin ponderea in DNA, li se poate inceta oricand delegarea, prin ordin al procurorului sef al DNA, daca se aprecieaza ca nu mai corespund, cu efectul pierderii privilegiilor astfel dobandite. Amatorismul acestor procurori, precum si disponibilitatea lor de a actiona la sugestie pentru a-si pastra privilegiile, **a generat cresterea uriasa a numarul de achitari, de la procentul oricum alarmant de 10%, la peste 37% in 2017.** Spre comparatie, media de achitari pentru celelalte cateva sute de parchete din Romania este de doar 1%;

Consideram ca rezultatele dezastruoase au fost favorizate si de comportamentul dictatorial al procurorului sef al DNA Laura Kovesi, de a cere in sedintele de lucru cat mai multe dosare cu demnitari, premieri etc, aceasta facandu-si in interviurile publice un titlu de glorie din faptul ca: **"am ajuns sa-i inculpam si pe cei care ne-au numit in functie"**. Bilanturile anuale organizate in stil triumfal de Laura Kovesi incepand cu 2013, urmate de mese festive (asemena parade nu au existat pana la venirea acesteia la sefia DNA) au ocolit orice raspundere profesionala a procurorilor, fiind doar inventare propagandistice cu cati ministri, parlamentari, primari, sefi de consilii judetene, oameni de afaceri si magistrati au fost trimisi in judecata, fara sa conteze vreodata ca multe dintre aceste dosare prezentate triumfal, se finalizau cu solutii de achitare in instante.

Printre procurorii adusi pe simple interviuri la DNA, au aparut si personaje cu comportament de interlopi, care amenintau suspectii, hartuiau femeile, si torturau psihic acuzatii si familiile acestora ori le distrugeau cariera si afacerile.

Achitarile nu au constituit niciodata vreun motiv de ingrijorare pentru conducerea DNA, care a sustinut constant ca niciunui procuror nu i se poate imputa vreo achitare, asta in conditiile in care sefa DNA Laura Kovesi personal a incasat intr-un singur dosar (Dosarul Referendumului) al carui rechizitoriu l-a semnat in 2013: 46 de persoane achitate definitiv pe temeiul lipsei de probe.

De retinut ca majoritatea achitarilor s-au pronuntat pentru lipsa de probe, ceea ce denota ca dosarele sunt incropite/fabricate, cel mai adesea pe baza unor denunturi smulse sub presiunea arestarilor si pe interceptari selective, interpretate arbitrar de procurori (simple compuneri cu presupunerile procurorilor). Pe de alta parte, peste trei sferturi din condamnările pe care DNA le obtine in instante se materializeaza in pedepse, cu suspendarea, ceea ce demonstreaza subtirimea acuzatiilor ori teama judecatorilor de a da achitari pe lipsa de probe, pentru a nu suporta ulterior represalii din partea DNA.

Referitor la teama pe care DNA a instaurat-o in sanul Magistraturii este de notorietate interceptarea cu inspectorul judiciar Mihaela Focica din vara anului 2017, care s-a plans sefului ei de la inspectia Judiciara Gheorghe Stan ca in timpul controlului efectuat la DNA, a fost chemata la conducerea DNA si i s-au transmis mesaje care i-au paralizat picioarele, de teama sa nu fie inculpata, suspendata din functie si sa ramana fara salariu si sa ii moara copilul de foame.

Fara a le parcurge pe toate, printre practicile abuzive denuntate invariabil de persoanele care au trait experienta de a fi urmarite penal de DNA, si nu numai, se numara:

-surgerea de date din dosare catre presa si emiterea de comunicate de presa in care suspectii cercetati erau linsati mediatic in public, fiind prezentati ca vinovati

de comiterea unor fapte înainte ca o instanță să se pronunțe asupra vinovăției lor;

-aducerea la sediul parchetului cu mască și defilarea în cătușe în fața presei dinaintea anunțată, cu afectarea demnității umane. În repetate rânduri au fost aduși bătrâni sau femei însărcinate, cu mască și cătușe la mâini, fără ca acest lucru să poată fi justificat;

-audierea îndelungată fără să se permită suspectilor să mănânce ori să își ia medicamentele în cazul unor afecțiuni de sănătate;

-audierea cu cătușele pe masă, sub amenințarea că dacă nu recunosc vor fi arestați;

-anchetarea rudelor (soții și copii în special) suspectilor, chemați la anchetă separat, pentru a-i face să cedeze psihic și amenințarea acestora că vor împărtăși aceeași soartă cu a suspectului;

-hartuiri sexuale;

-perchezitii cu distrugerea bunurilor și ridicarea de bunuri personale intime (fotografii de familie etc) ori acte de firmă pentru blocarea activității acestora;

-sechestrare puse nejustificat pe conturile firmelor, cu efectul distrugerii afacerilor și trimiterii angajaților în somaj;

-determinarea suspectilor sub presiuni și amenințări să denunțe pe oricine sub amenințarea arestării sau promisiunea eliberării ori reducerii pedepsei în caz de cooperare;

-denunțul a devenit în majoritatea cazurilor probă cheie, alături de interceptări trunchiate, imposibil de expertizat. Flagrantul a dispărut aproape în toate cazurile fiind înlocuit cu denunțuri smulse unor persoane aflate în stare de aservire (arestate sau amenințate cu arestarea);

-opoziția sicanatorie în instanță și utilizarea prin abuz de drept a cailor de atac împotriva deciziilor comisiilor din penitenciare, la propunerile de eliberare condiționată, pentru că cei condamnați să nu beneficieze de lunile scăzute prin lege din pedeapsă pentru comportament exemplar pe perioada detenției. Au existat cazuri de deținuți aflați în faza terminală a unor boli incurabile, care nu au fost lăsați să moară acasă, în numele luptei protestiste anticorupție, cazul cel mai revoltător fiind cel al miliardarului Dan Adamescu, care nu a fost lăsat să se opereze și a decedat în data de 24 ianuarie 2017, fapt pentru care România a fost chemată în judecată la ICSID – New York de rudele acestuia;

-fabricarea de probe, în special denaturarea sensului stenogramelor realizate după interceptările folosite în acuzare. La audierea în instanță în multe cazuri s-a

dovedit ca stenogramele nu corespundeau cu fisierelor audio; ori ascunderea interceptarilor favorabile;

-plasarea dosarelor la judecatori parte ai sistemului, in special inaintarea cererilor de propunere de arestare preventiva la instanta, in zilele cand pe planificarea de la permanenta figurau judecatorii cu care existau intelegeri;

-folosirea specialistilor DNA pentru stabilirea unor prejudicii imaginare, in lipsa unor expertize independente si trimiterea in judecata a suspectilor fara a li se da posibilitatea sa vina cu expertiza proprie, cu precadere in cazurile de abuz in serviciu care este infractiune de rezultat;

* * *

4. Efectele nocive ale luptei anticoruptie asupra societatii romanesti

Dupa 12 ani de lupta anticoruptie, cu defilari in catusi, procese televizate, care au rezultat din hotararile secrete ale CSAT si protocoalele ilegale dintre marile parchete si Serviciul Roman de Informatii, efectele luptei anticoruptie duse de DNA sunt urmatoarele:

1 - **au fost distruse elitele din clasa politica**: Parlamentarii si guvernantii au fost vanati programat cu dosare, fiind speriasi, subminandu-li-se autoritatea. Lideri politici cu priza la mase au fost inculpati si condamnari, suspendati si siliti sa se retraga, locul lor fiind preluat de personaje instruite la SRI sau lipsite de merite deosebite. Apogeul acestei vanatori fost atins in 2015, dupa tragedia de la Clubul Colectiv, cand Guvernul Ponta a abdicat de la guvernare sub presiunea sloganului public "coruptia ucide" si a anchetei DNA, desi nu purta nicio raspundere; dupa aceasta demisie a Guvernului, pentru prima data in Romania partidele s-au retras de la guvernare pentru a face loc unui guvern tehnocrat: Guvernul Ciolos, format preponderent din persoane din sfera ONG-urilor finantate de fundatiile afaceristului George Soros.

Un alt punct culminant a fost atins in ianuarie 2017, cand Guvernul PSD, abia investit in functie dupa alegerile din decembrie 2016, a fost silit sa retraga OUG 13/2017 privind reglementarea abuzului in serviciu, sub presiunea dosarului penal deschis abuziv de DNA, si a strazii instigate de dosarul deschis de DNA, desi ulterior s-a dovedit la Curtea Constitutionala ca OUG 13 era perfect constitutionala si respecta recomandările Comisiei de la Venetia; insusi actualul presedinte al Romaniei Klaus Iohannis pare a fi prizonierul sistemului, in sensul ca i se poate face oricand, lui si sotiei, dosar penal pentru casele dobandite in calitate de cumparatori de rea-credinta pe care a fost siliti sa le restituie pe cale civila in instanta;

Rezultatul: Romania are azi o clasa politica lipsita de lideri autentici, care se remarca prin lipsa de curaj de a lua decizii importante pentru societate (nici macar pe linia raspunderii magistratilor) de teama de a nu ajunge obiect al

dosarelor penale. Culmea, unii dintre ei lauda activitatea institutiilor de forta;

2 - **in administratia publica si locala factorii decidenti nu au curajul sa semneze pentru anumite investitii, achizitii publice, sa ia decizii in beneficiul comunitatii**, intrucat oricand un procuror DNA ii poate suspenda din functii si trimite in judecata pe motive de oportunitate.

Rezultatul: multe obiective utile comunitatilor nu se mai realizeaza;

3 - **oamenii de afaceri romani au fost decimati**, sute de firme inchise si zeci de mii de oameni trimisi in somaj ca urmare a anchetelor marilor parchete pe coruptie si evaziune fiscala, multe din aceste anchete fiind initiate la plangerile Agentiei Nationale de Administrare Fiscala (ANAF), care a fost impanzita oficial cu ofiteri SRI, care chipurile asigurau securitatea nationala (dupa 2016, noua conducere a SRI a declarat ca a retras toti ofiterii de informatii din ANAF). In multe cazuri, afacerile romanesti au fost distruse prin instituirea de sechestre pe conturi si comunicate de presa acuzatoare la adresa lor din partea parchetelor, dupa care nu se mai lucra nimic in dosare cu anii. In contrapartida, marile firme straine nu au fost niciodata supuse unor asemenea tratamente distrugatoare.

Rezultatul: zonele de activitate ale firmelor romanesti, vanate programat, au fost preluate de companii multinationale si banci straine, care isi permit azi sa nu plateasca taxe si impozite, externalizand profiturile, fara a fi anchetate niciodata de procurorii DNA in a caror competenta revine evaziunea fiscala cu prejudiciu de peste 1.000.000 euro;

4 - **patronii trusturilor de presa importante au fost inculpati si condamnati, cu rezultatul disparitiei a zeci de institutii de presa de traditie (televiziuni si cotidiene nationale)**

Dupa ce presa a fost decretata in secret de CSAT drept vulnerabilitate la siguranta nationala s-au deschis dosare penale tuturor patronilor de trusturi de presa, cu efectul falimentarii sau aducere in stare de aservire (insolventa) a celor mai importante publicatii si posturi de televiziune. Indiferent de vinovatia sau nevinovatia patronilor de presa, imaginea de ansamblu arata ca a existat o actiune concertata a institutiilor de forta de distrugere a presei romanesti, fiind arestati, bagati in inchisoare sau trimisi in judecata:

-patronul OTV Dan Diaconescu (aflat in penitenciar), postul OTV a fost inchis;

-patronul Realitatea TV Sorin Ovidiu Vantu a carui ziare ZIUA, Gardianul, Cotidianul au fost inchise, iar postul TV preluat;

-patronul Romaniei libere, Dan Adamescu (lasat sa moara in penitenciar);

-patronul trustului Intact Dan Voiculescu, in cazul caruia institutiile de forta abuzive nu au reusit sa-i desfiinteze, nici prin sechestre, postul de televiziune Antena 3;

-patronul Evenimentului zilei Dan Andronic (retinut si trimis in judecata);

-patronul Adevarul si altor publicatii Dinu Patriciu (retinut si trimis in judecata, care a decedat dupa ce a fost condamnat);

-patronul Trustului Media Pro si Mediafax Adrian Sarbu (arestat si trimis in judecata);

-al doilea patron al Realitatea TV Sebastian Ghita (fost deputat, trimis in judecata in mai multe dosare dupa ce a asigurat numirea in functie a sefei DNA);

-patronul Nasul TV Radu Moraru (hartuit de institutiile de forta);

Lista e mult mai lunga si ei i se adauga jurnalisti si directori de ziare de prima importanta (precum Sorin Rosca Stanescu) carora li s-au deschis dosare penale si au fost trimisi in judecata pentru a fi eliminati din viata publica.

Rezultatul: presa veritabila, cat a mai ramas, este parazitata de o propaganda favorabila institutiilor de forta, finantate in secret, cel mai probabil prin operatiuni speciale ale serviciilor de informatii;

5 - un numar urias de judecatori si procurori au devenit tinta dosarelor DNA, ajungandu-se la o teama generala in a mai judeca dupa probe, teama recunoscuta public in repetate randuri de catre asociatiile profesionale ale magistratilor. Exista magistrati care au afirmat ca le e teama sa nu fie suspendati din functie, si sa le moara copiii de foame, pentru ca cei de la DNA ii pot oricand inculpa si da jos din functii. In prezent, partidul de guvernament incearca in viitoarele legi ale justitiei sa infiinteze la nivelul Parchetului General o directie de investigare a infractiunilor savarsite de magistrati, pentru ca judecatorii sa fie scosi de sub teama de a putea fi cercetati de DNA in caz ca pronunta achitari in dosarele acestui parchet;

6 - nu mai exista societate civila reala, intrucat ONG-urile care folosesc bani europeni pe programe anticoruptie, precum si cele finantate de fundatiile omului de afaceri George Soros nu fac decat sa ridice in slavi DNA, fara sa critice abuzurile judiciare grave, care se vad cu ochiul liber;

Zeci de personalitati publice au fost destituite din functii, arestate si defilate in catuse in fata presei, si nimeni nu a raspuns din DNA cand dosarelor acestora s-au finalizat cu achitare, au fost returnate ori lasate cu anii in nelucre.

Enumeram o mica parte din cazurile de referinta:

-fostul Procuror General al Romaniei Tiberiu Nitu;

-fostul vicepresedinte al CSM, procurorul George Balan;

-seful Autoritatii de Supraveghere Financiara Dan Radu Rusanu;

-fostul ministru al Culturii Paul Pacuraru;

-fostul primar al Bacaului Romeo Stavarache;

-3 judecatori de la Curtea de Apel Oradea, care au stat doi ani suspendati;

-fostul primar al Craiovei Lia Olguta Vasilescu;

-fostul sef al ANAF Gelu Diaconu;

-fostul deputat Madalin Voicu;

CONCLUZII: Consideram ca lupta anticoruptie din Romania a devenit un pericol pentru securitatea nationala. Ea se duce selectiv, in beneficiul personal al celor care o practica si care cauta gloria profesionala si privilegiile cu orice pret, precum si in beneficiul celor care o sustin si ii protejeaza pe procurorii anticoruptie si care beneficiaza de avantaje politice si economice de pe urma eliminarii unor adversari.

Selectivitatea luptei anticoruptie este vizibila impotriva a tot ceea ce este romanesc, si absenta impotriva marilor firmelor straine care isi permit luxul de a externaliza profiturile si a nu plati taxe si impozite, punand in mare dificultate constituirea bugetelor anuale nationale.

Lupta anticoruptie a ajuns in Romania la un asemenea nivel de pericolozitate incat prin arma catuselor si a dosarelor se decide cine ramane in politica, in mediul de afaceri, in presa si magistratura.

Spre comparatie, coruptia care exista in Romania pana in 2005 cand sistemul ocult a inceput sa functioneze, apare ca fiind minora in comparatie cu cea prezenta, care intretine o stare de teroare in societate, o discriminare vadita intre capitalul romanesc si cel strain, ponderea capitalului financiar fiind detinut in majoritate de firmele straine, totul pe fondul decimarii cu dosare penale a clasei politice romanesti si a mediului de afaceri romanesc.

Perceptia negativa a abuzurilor care se comit in lupta anticoruptie este atat de evidenta, incat in doua randuri, Partidul Social Democrat (partid vanat prin toate mijloacele de DNA si a caror lideri au fost arestati si condamnati pana la nivel de fosti premieri si presedinti de partid) a castigat guvernarea, atat la alegerile din 2012, cat si la cele din 2016, intr-o proportie covarsitoare. Acesta este cel mai fidel barometru al faptului ca populatia Romaniei nu crede in lupta anticoruptie care se duce in Romania de catre statul mafirot creat si consolidat in ultimii 12 ani.

Razvan SAVALIUC
senior editor

Despre Lumea Justitiei:

Publicatia Lumea Justitiei (www.luju.ro) a fost infiintata in iulie 2010, monitorizeaza permanent evenimentele importante din sistemul judiciar romanesc si informeaza asupra derapajelor institutionale si abuzurilor judiciare, inclusiv a celor semnalate din interiorul sistemului judiciar, de catre magistrati. Este publicatia de referinta din Romania pe zona Justitiei. Publicatia este intreprinderea jurnalistilor de investigatie Razvan Savaliuc si Adina Anghelescu Stancu, care activeaza de peste 25 ani in domeniu, fiind apreciati in repetate randuri in activitatea lor de asociatiile profesionale ale magistratilor din Romania, Ministerul Justitiei, Ambasada Statelor Unite, diverse institutii interne si internationale. Publicatia nu are finantari externe si nici din bani publici, fiind una apolitica si independenta.

Prezentul raport reflecta convingerile publicatiei Lumea Justitiei despre fenomenul luptei anticoruptie din Romania

